

SKO.OS/41.9/420/2026/8633/KS

Katowice, 15 czerwca 2026 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),

po rozpatrzeniu odwołania Pana Dariusza Małek, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „Małek Dariusz ULMAN” z siedzibą w Mikołowie, reprezentowanego przez pełnomocnika r.pr. Katarzyną Klonowską zawartego w piśmie z dnia 12 maja 2026 r., od decyzji Burmistrza Miasta Łaziska Górne Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 28 kwietnia 2026 r., o treści sentencji: „orzekam odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodnicząca składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)
Członek składu orzekającego – Kamila Koziara
Członek składu orzekającego – Anna Kajzerek – Dziwoki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 czerwca 2026 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Decyzją Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025 z dnia 28 kwietnia 2026 r., organ pierwszej instancji orzekł jak to opisano powyżej. W uzasadnieniu orzeczenia organ ten wskazał i wyjaśnił motywy wydanego rozstrzygnięcia.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia 12 maja 2025 r. wniósł Pan Dariusz Małek, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: „Małek Dariusz ULMAN” z siedzibą w Mikołowie, reprezentowany przez r.pr. Katarzynę Klonowską. Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie przepisów postępowania oraz prawa materialnego. W konsekwencji pełnomocnik strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia objętego wnioskiem inicjującym niniejsze postępowanie; ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Organ pierwszej instancji pismem z dnia 25 maja 2026 r. znak: Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025 przekazał ww. odwołanie do Kolegium.

Podstawę materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2026 r. poz.670), dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś .

Art. 71 ust. 1 ustawy stanowi, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z ust. 2 ww. przepisu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 72 ust. 1 wskazuje, iż wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji wymienionych w punktach 1- 29.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ustawy stanowi o elementach wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych.

Zgodnie z ust. 3. jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a. stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Przepis art. 75 ust. 1 ustawy stanowi o organie właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 80 ust. 2 ustawy Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Z treści art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

Ustęp 2 pkt 2 stanowi, że uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) do przedsięwzięć.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia ww. odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W myśl § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Zgodnie z § 2a ww. przepisu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. Stosownie do brzmienia § 2b przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Natomiast stosownie do § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny zauważa, że organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie w sposób nieprawidłowy i zaskarżona decyzja tego organu, wydana po przeprowadzeniu ww. postępowania, nie może się ostać w obrocie prawnym.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie i tym samym wyczerpane zostały przesłanki z przywołanego powyżej art. 138 § 2 kodeksu postępowania

administracyjnego. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Przechodząc do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wskazać należy, że organ pierwszej instancji decyzją Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 28 kwietnia 2026 r., odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych.” W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania, zacytował przepisy będące podstawą rozstrzygnięcia oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia. Wskazał m.in.: „Należy zauważyć, iż 30 stycznia 2026 r. wszedł w życie Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w granicach administracyjnych Miasta Łaziska Górne — Etap I, przyjęty uchwałą Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych nr XXII/166/25 z dnia 18 grudnia 2025 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego z dnia 30-12-2025 r. poz. 8014), w którym zakazano w § 5, ust. 2, pkt 1, lit.c) lokalizacji przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów niebezpiecznych (w tym medycznych i weterynaryjnych) zgodnie z przepisami odrębnymi, oraz dopuszczono w § 5, ust. 2, pkt 3, lit. c) zbieranie i przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne na terenach oznaczonych symbolami 1P-IE-IC, 2P-IE-IC, 3P-IE-IC, 7P, 2P. Tereny te zostały wyznaczone poza obszarem nieruchomości 2709/58 i 2713/58. Intencją uchwalonego w grudniu planu Miejscowego było ograniczenie na terenie miasta lokalizacji przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów niebezpiecznych oraz wskazanie dopuszczenia zbierania i przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne w konkretnych lokalizacjach. Z uwagi na przebieg i zasięg oddziaływania linii CPK tereny przy ul. Cieszyńskiej (działki 2709/58 i 2713/58) nie zostały objęte niniejszym planem, niemniej jednak należy uwzględnić fakt, iż teren przy ul. Cieszyńskiej gdyby został objęty Uchwałą nr XXII/166/25 z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w granicach administracyjnych Miasta Łaziska Górne - Etap I objęty zostałby zakazem wynikającym z § 5, ust. 2, pkt 1, lit. c) oraz nie zostałby objęty dopuszczeniem wynikającym z § 5, ust. 2, pkt 3, lit. c). Ponadto analizując ponownie zapisy obowiązującego dla działek 2709/58 i 2713/58 Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych miasta Łaziska Górne, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych nr VI/63/19 z dnia 26 marca 2019 r. należy stwierdzić iż zapisy § 4, ust. 2, pkt 1 ustala się obowiązek prowadzenia gospodarki odpadami zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Łaziska Górne oraz zgodnie z przepisami o odpadach i o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, odnoszą się wprost do gospodarowania odpadami komunalnymi i nie mają zastosowania do działalności związanej z przetwarzaniem i zbieraniem odpadów, która wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zezwolenia na przetwarzanie i zbieranie odpadów. Patrząc całościowo na zapisy obowiązujących Miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w granicach miasta Łaziska Górne, a w szczególności na zapisy uchwalonego 18 grudnia 2025 r. planu należy brać pod uwagę szerszą perspektywę gospodarowania odpadami na terenie miasta.”

Sprawa była już przedmiotem oceny Kolegium, które w swojej wcześniejszej decyzji Nr SKO.OŚ/41.9/766/2025/13856/RN z dnia 27 listopada 2025 r. zawarło liczne zalecenia. W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji nie zastosował się do wszystkich wcześniejszych zaleceń Kolegium i już z tego powodu zaskarżona obecnie decyzja winna zostać uchylona, a sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W decyzji Nr SKO.OŚ/41.9/766/2025/13856/RN z dnia 27 listopada 2025

r. Kolegium wskazało: „W ocenie Kolegium z akt sprawy oraz z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika bowiem planowane przedsięwzięcie było niezgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zdaniem organu pierwszej instancji „(...) w obowiązującym Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych miasta Łaziska Górne (...) wyznaczono tylko jeden teren, na którym zbieranie oraz przetwarzanie odpadów jest dopuszczalne i jest to obszar objęty strefą urbanistyczną A2P (...)”, przy czym zapis § 16 ust. 1 pkt 5 tego planu stanowi, że dopuszcza się lokalizację punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych oraz instalacji do kompostowania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji na terenie o symbolu A2P. Zapis ten nie świadczy o tym, że na terenie oznaczonym w planie symbolem C1P nie jest możliwa realizacja planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji w Łaziskach Górnych przy ul. Cieszyńskiej na działkach numer: 2709/58 i 2713/58, obręb 0026. Kwesta ta nie została zbadana przez organ pierwszej instancji i w odpowiedni sposób uzasadniona. Nadto w toku postępowania organ pierwszej instancji nie zbadał zgodności planowanej inwestycji z zapisami całego obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym z zapisami § 4 tego planu, ze szczególnym uwzględnieniem ust. 2 ww. paragrafu.(...)”.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji nie zastosował się do zaleceń Kolegium i nie zbadał zgodności planowanej inwestycji z zapisami całego obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Łaziska Górne (uchwała Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych nr VI/63/19 z dnia 26 marca 2019 r., Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego z dnia 28 marca 2019 r. poz. 2481), w tym z zapisami § 4 tego planu, ze szczególnym uwzględnieniem ust. 2 ww. paragrafu. Powyższy plan obejmuje i ma zastosowanie do działek nr 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych, na których planowana jest realizacja inwestycji. Zamiast tego organ pierwszej instancji dokonał oceny zgodności planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w granicach administracyjnych Miasta Łaziska Górne — Etap I, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych nr XXII/166/25 z dnia 18 grudnia 2025 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego z dnia 30 grudnia 2025 r. poz. 8014). Jak podaje sam organ pierwszej instancji miejscowy plan z 18 grudnia 2025 r. nie obejmuje działek, na których planowana jest realizacja inwestycji, tj. 2709/58 i 2713/58. Jednakże organ pierwszej instancji wskazuje, że gdyby teren przy ul. Cieszyńskiej został objęty Uchwałą nr XXII/166/25 z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w granicach administracyjnych Miasta Łaziska Górne - Etap I, to objęty zostały zakazem wynikającym z zapisów w § 5, ust. 2, pkt 1, lit. c) tego planu, tj. zakazem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów niebezpiecznych (w tym medycznych i weterynaryjnych) zgodnie z przepisami odrębnymi.

Kolegium ze zrozumieniem podchodzi do założeń planistycznych Miasta Łaziska Górne, jednakże to miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Łaziska Górne z dnia 26 marca 2019 r. obowiązuje dla terenu, na którym planowana jest inwestycja i w oparciu o zapisy tego planu należy ocenić zgodność planowanej inwestycji z obowiązującym dla tego terenu miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Łaziska Górne.

Nadmienić należy, że organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrzenia sprawy tylko pobieżnie dokonał oceny zgodności planowanej inwestycji z obowiązującym dla działek nr 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Łaziska Górne. Zatem nadal aktualny pozostaje zarzut Kolegium, iż organ pierwszej instancji nie zbadał zgodności

planowanej inwestycji z zapisami całego obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym z zapisami § 4 tego planu, ze szczególnym uwzględnieniem ust. 2 ww. paragrafu.

Przyjęcie zatem przez organ pierwszej instancji, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i niewyjaśnienie powyższej okoliczności w postępowaniu wyjaśniającym i jej właściwe uzasadnienie jest błędne i niczym nieuzasadnione. Wywód zawarty w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wykazuje zdaniem Kolegium w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości niezgodności planowanego przedsięwzięcia z treścią postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli bowiem przepisy ustawy jako zasadę przewidują wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, a odmowa wydania tej decyzji została potraktowana przez ustawodawcę jako wyjątek, to w przypadku stwierdzenia niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, niezgodność ta powinna zostać wykazana ponad wszelką wątpliwość. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni przepisów prawnych, przepis o charakterze wyjątku podlega interpretacji ścieśniającej.

Reasumując Kolegium stwierdza, że w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji nie przeprowadził w prawidłowy sposób postępowania dowodowego na okoliczność zgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w pełnym zakresie i w sposób prawidłowy czym naruszył art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Wskazać także należy, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania całego materiału dowodowego.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji i przekazania wyżej opisanej sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji, winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy oraz uwzględnić wnioski złożone przez stronę i jej pełnomocnika, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Kolegium zauważa, że podniesione w odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Dostrzeżone bowiem brak w postępowaniu organu pierwszej instancji wykraczają poza zakres jaki dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W ramach tego postępowania

organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2026 r. poz. 143 ze zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek -Dziwoki

Anna Maria
Kajzerek-
Dziwoki

Elektronicznie
podpisany przez
Anna Maria
Kajzerek-Dziwoki
Data: 2026.06.15
11:29:09 +02'00'

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Koziaara

Kamila
Teresa
Koziaara

Elektronicznie
podpisany przez
Kamila Teresa
Koziaara
Data: 2026.06.15
11:30:36 +02'00'

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka

Katarzyna
Joanna
Stebnicka

Elektronicznie
podpisany przez
Katarzyna Joanna
Stebnicka
Data: 2026.06.15
12:00:58 +02'00'

Otrzymują:

- 1/. Radca prawny Katarzyna Klonowska - pełnomocnik Dariusza Małek prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „MAŁEK DARIUSZ ULMAN”, e- doręczenia: AE:PL-84559-20736-EFDSA-18;
- 2/. Sylwia Dudziak; e- doręczenia:PUH
- 3/. Lidia Matysów, e- doręczenia:PUH
- 4/. Janusz Kuczok, e- doręczenia:PUH
- 5/. Gabriela Pudelko, e- doręczenia:PUH
- 6/. Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę Mikołowskiego, e- doręczenia:PURDE
- 7/. Skarb Państwa reprezentowany przez Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe” — Nadleśnictwo Kobiór, ul. Katowicka 141, 43-211 Piasek, e- doręczenia: AE:PL-30728-71502- FJVGD-17;
- 8/. Huta Łaziska S.A., ul. Cieszyńska 23, 43-170 Łaziska Górne; e- doręczenia:PUH
- 9/. Anras Sp. z o.o., ul. Cieszyńska 48E, 43-170 Łaziska Górne; e- doręczenia:PUH

- 10/. Lubar S.A., ul. Stanisława Konarskiego 159A, 44-274 Rybnik; e- doręczenia:PUH
- 11/. Norbert Kops — współnik GLOB-GUM 2 s.c. Norbert Kops, Mariusz Rybka, Krzysztof Burek, e- doręczenia: AE:PL-32499-39065-ECTWG-23;
- 12/. Mariusz Rybka — współnik GLOB-GUM 2 s.c. Norbert Kops, Mariusz Rybka, Krzysztof Burek, e- doręczenia: AE: PL- 19858-78526-VUUGS-36;
- 13/. Krzysztof Burek — współnik GLOB-GUM 2 s.c. Norbert Kops, Mariusz Rybka, Krzysztof Burek, e- doręczenia: AE:PL-50652-70125-UFFIB-11;
- 13/. Stowarzyszenie „Tak dla naszej przyszłości”, ul. Jana Pawła II 4, 43-190 Mikołów, adres do korespondencji: ul. Szmaragdowa 16, 43-170 Łaziska Górne; e- doręczenia: PUH
- 14/. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko
- 15/. Burmistrz Miasta Łaziska Górne, e-doręczenia: PURDE
- 16/. Aa.

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - ❖ art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach.
Grzegorz Łaszczyca